

været gældende indtil nu. Men paa hvilken Maade vil man saa opretholde denne Levestandard ved Hjælp af Arbejdsløshedskasserne? Det kan kun være ved, at de Folk, der naar op paa den Løn, kan sige: Vi har tjent saa meget i Timen, vi har tjent saa meget i Akkord ved det Arbejde, vi har haft; nu tilbyder I os noget Arbejde, der vil give os mindre, og selvfølgelig lader vi være at tage det og tager vor Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det er dette Princip, vi fra Venstres Side er imod. Vimener, at en Arbejder maa tage det Arbejde, der byder sig, selv om det bringer ham langt under den Standard, han har været oppe paa. Saa bliver der sagt: Ja, men Arbejdsløshedskasserne skal ikke blande sig i Lønkampen. Nej, selvfølgelig skal de ikke det; men den højtærede Minister havde fuldstændig Ret; da han forleden Dag understegede, at hvis man fastholder det Princip, at Arbejdsløshedskasserne skal medvirke til at opretholde Levestandarden, blander man sig i allerhøjeste Grad i Lønkampen, og det er det, vi ved dette Forslag søger at undgaa.

Der er blevet sagt, at der er Løntrykkeri i dette Lovforslag, der er Løntrykkeri i den Bestemmelse, jeg nu omtalte, der er Løntrykkeri i Bestemmelsen om nedsat Løn for Nødhjælpsarbejder. Med Hensyn til det sidste vil jeg bemærke, at naar man siger, det er Løntrykkeri, kommer det rigtignok an paa, hvad man sammenligner det med. Og jeg vil dør gerne rejse det Spørgsmaal: Hvad er det, Nødhjælpsarbejder træder i Stedet for? Er det i Stedet for Arbejde til normal Løn — for saa kunde Paastanden være rigtig — eller er det i Stedet for Arbejdsløshed? Enhver ved jo, at Nødhjælpsarbejder træder i Stedet for Arbejdsløshed. Men at det skulde være Løntrykkeri, at man siger til de arbejdsløse: I Stedet for, at I skal gaa arbejdsløse og faa Understøttelse, skaffer vi jer nu Nødarbejde, hvorved I tjener mere, end I kan faa ved at være understøttede! det kan jeg ikke paa nogen Maade indrømme. Noget ganske andet var det, hvis man sagde til den, som har et godt lønnet Arbejde: Nu skal du tage et Nødarbejde til nedsat Løn! Men det har ikke et eneste Menneske tænkt paa. Nej, Nødhjælpsarbejde træder i Stedet for Arbejdsløshed, og Nødhjælpsarbejde vil efter begge de Principper, som vi fra vor Side kan støtte under forskellige Forhold, give en højere Løn end det Beløb, de paagældende Arbejdere faar, naar de gaar arbejdsløse.

Der er jo tre Forslag fremme: det, som vel populært kan kaldes Arbejdernes Forslag, det Jensen-Sønderupske Forslag og det Schøllerske Forslag. Det forekommer mig ret betegnende, at det ene Forslag, Socialdemokraternes Forslag, her er gledet fuldstændig ud af Debatten; Debatten er kommet til at dreje sig om, hvorvidt man skal have det Schøllerske Forslag eller det saakaldte Jensen-Sønderupske. Venstre holder principalt paa det Jensen-Sønderupske Forslag; vi mener, at dette er det bedste for alle Parter, og at der derved skabes mere Arbejde under bedre Vilkaar. Men vi er villige til ogsaa at forhandle om det Schøllerske Forslag, ogsaa det kan vi subsidiært, under visse Betingelser, gaa med til. Det forekommer mig, som sagt, ret betegnende, at Debatten nu kun drejer sig om disse to Forslag, og at man ogsaa fra Socialdemokratiets Side har forstaaet, at det i Virkeligheden vil være umuligt at gennemføre det førstnævnte Forslag. Og det forekommer mig, at som Forholdene ligger, og eftersom det saa stærkt understreges af alle Talere, at det drejer sig om at skaffe det mest mulige Arbejde, bør man tage det Forslag, som skaber Mulighed for Udførelsen af det meste Arbejde. De fleste af dem, der skal have Arbejde udført, det være sig Stat, Kommune eller private, er vel af den Mening — og det gælder vel ogsaa de fleste af de ærede Medlemmer heri Salen —, at Prisfaldet fremdeles vil fortsættes, og det ligger derfor snublende nær for dem at sige: Hvis vi ikke kan faa udført Nødarbejder billigere end efter Priskuranten, saa venter vi en lille Tid endnu. Jeg tror derfor, at man allermest fra Arbejderrepræsentanternes Side skulde overveje, om ikke man skulde følge Venstre med Hensyn til Forslaget om Nødhjælpsarbejder.

Der blev i Forgaars, da Partiformændene og Partiordførerne havde en Sammenkomst med Deputationen for Arbejdertoget, udtalt af en af de tilstedeværende Repræsentanter for Arbejderne, at det var et meningsløst Forhold, vi havde her i Danmark, at der var en Mængde arbejdsløse i Byggefagene samtidig med, at der var Bolignød. Det er indlysende, at dette er meningsløst. Men man maa tænke paa, hvad der har medvirket til denne Situation. Det har for det første de uhyre Priser, vi har haft paa Byggematerialer — disse er jo nu i ret vid Udstrækning gaaet ned. Men er nogen blind for, at dertil har ogsaa medvirket de særdeles høje Lønninger, som Bygningsarbejderne har faaet?